

Фиқҳ дарслари (94-дарс). Таҳорат одоблари

15:00 / 16.07.2020 5763

1. Қиблага қараб ўтириб таҳорат қилиш.

Таҳорат – ибодат. Қиблага қараб ибодат қилиш қандай яхши!

2. Баланд жойда ўтириб таҳорат қилиш.

Ишлатилган сувлар бадан ёки кийимларга сачрамаслиги учун бундай ва бундан бошқа қулайликларга эга бўлиш жуда яхши. Мисол учун, совуқ ўлкаларда офтобда таҳорат қилиш кўп яхши бўлса, ўта иссиқ ўлкаларда офтобда таҳорат қилиш кўп ноқулайлик ва қийинчиликлар туғдиради. Шунинг учун таҳорат қилинадиган жой жуда қулай қилиб олинса, яхши бўлади.

3. Таҳорат қилишда узри бўлмаса, бировнинг ёрдамидан фойдаланмаслик.

Чунки Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васаллам аксар ҳолларда шундай қилганлар. Ибодатда мутавозеълик, ҳамма нарсани ўзи қилиш афзалдир.

4. Таҳорат пайтида гапирмаслик.

Балки Аллоҳнинг зикри ва дуо билан машғул бўлиш.

5. Узуги бор одамлар уни қимирлатиб, остига сув етказиши.

6. Оғизга ва бурунга ўнг қўл билан сув олиб, бурунни чап қўл билан тозалаш - қоқиш.

7. Шошилиб қолмаслик учун намоз вақти кирмасидан таҳорат қилиш.

8. Сувни исроф қилмаслик.

9. Ишлатиш осон бўлиши учун таҳорат суви солинган идишни ўнг томонга қўйиб олиш.

10. Қалбдаги ният билан тилдаги гапни бирлаштириш.

11. Ҳар бир аъзони ювганда «Бисмиллаҳ»ни айтиб, дуо ўқиш.

12. Таҳорат қилиб бўлгандан кейин шаҳодат калимасини ва ривоятда келган дуони ўқиш.

دَحْ أَمْ كُنْ مَمْ أَمْ : لَأَقْ مَلَسُو هِي لَعَلَّ لِي صَبَّيْ بِنَ لِنَع ، هُنَّ عُلَّ لَلَّ يَضَرَّرَمْ عَن
الَّ لَلَّ أَلَّ نَأْ دَشَأْ : هِي وَضُو نَمْ غُرْفَي نِي حُلُوقِي مَثْ ، ءُؤُضُّو لَأَنْ سَخِيْفَ أَضْوَتِي
نَجَّ لَلَّ بَأُؤَبَّ أَلَّ تَجَّتْ فِ الْإِلَّ ، هَلْ وُسْرُو هُدْبَعِ أَدْمَحَمْ نَأْ دَشَأْ ، هَلَّ كِي رَشَّ أَلَّ دَحْوُ ، هَلَّ لَلَّ
مَمْ هَلَّ لَلَّ : يَذْمُرَّتْ لَلَّ دَارُو : يِرَاحُ بَلَّ لَلَّ أَلَّ ءَسْمَحُ لَلَّ هَاوَر . «ءَأَشَّ أَوَّيَّ أَمْ لُحْدَي ، ءَيِّنَ مَثَلَّ
«نِي رَّهَطَتْ مَلَّ نَمْ يِنَّ لَعَّجَّ أَوَّيْبَ أَوَّتْ لَلَّ نَمْ يِنَّ لَعَّجَّ

Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Агар сизлардан бирортангиз таҳорат олса-ю, таҳоратини яхшилаб қилса, сўнгра, таҳоратидан фориғ бўлишида: «Ашҳаду аллаа илааха иллаллоху ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу. Ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва Расулуҳу», деб айтса, албатта, унга жаннатнинг саккиз эшиги очилур ва у хоҳлаганидан кирур», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Термизий эса:

«Аллоҳумма ижъалний минат таввабийна ва ижъалний минал мутатоҳҳирийн»ни зиёда қилган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мени тавба қилувчилардан ва покланувчилардан қилгин».

13. Таҳорат қилиб бўлгач, икки ракъат намоз ўқиш.

أَشْحَوْرَفِ يَتَبَوَّنْ تَعَجَفَ لِبِإِلَهِ أَيَّاعِرَ أَنْ يَلْعَنَكَ بِأَقْرَبِ مَعْرَبٍ نَبَّهَ بَقُوعِ نَع
تُكَرِّدَافِ سَانِ لَأُتَدَّخِي أَمِّيَاقِ مَلَسُو هِيَلَعِ لَلِإِلَهِ صِرْهَلِ لَلِأُسْرُ تُكَرِّدَافِ يَشْعَبِ
نِيَتَعِ كَرِ يَلِصِّيَ فُ مَوْقِيٍّ مُثْهُ، هُوَؤُضُؤُ نَسْخِيَفِ أَضَوَتِي مَلْسُ مِ نَمِ أَمْ: هُوَلَوْقِ نَمِ
مَلْسُ مِ هَاوَرِ. «هُنَّجَلِ أَلْ تَبَجَّوْ أَلِ هُوَؤُجَّوْ وَبَلَقِبِ أَمْ هِيَلَعِ أَلْبَقُومِ

Уқба ибн Омир розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Бизнинг туя боқиш вазифамиз бор эди. Менинг навбатим келиб қолди. Мен кечқурун уларни қайтариб келдим ва Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг тик туриб одамларга айтаётган гапларидан қуйидагиларни эшитиб қолдим:

«Қайси бир мусулмон яхшилаб таҳорат қилса, сўнгра қалби ва юзи ила юзланган ҳолида икки ракъат намоз ўқиса, албатта, унга жаннат вожиб бўлади».

Муслим ривоят қилган.

«Кифоя» китобидан